

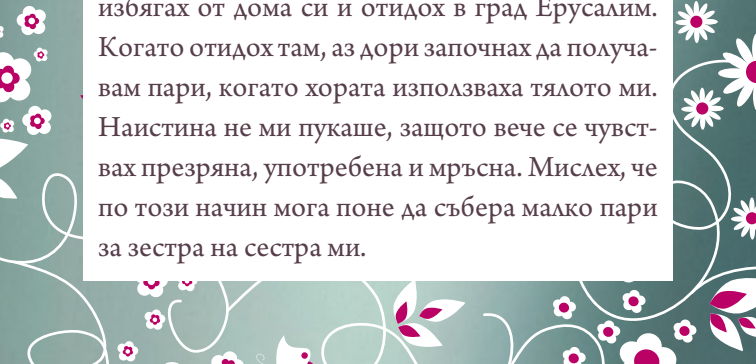

Казвам се Мария и днес
искам да ви разкажа как
моята история и историята
на Великден се преплитат...

Когато бях малко момиче, имах толкова много мечти. Исках да помогна на други хора, особено на по-възрастните, които си нямат никой. Мечтаех да имам съпруг, много деца и малка къщичка, в която да си живеем. Съпругът ми често се появяваше в сънищата ми като принц. Толкова бях щастлива, когато си мислех за това.

Но действителността беше много по-различна. Когато бях на девет години, чичо ми, който се предполагаше да се грижи за мен, ме изнасили. Страхувах се да споделя с някой. Той ме заплаши, че ако кажа на някого, ще направи същото и с малката ми сестра. Той ме изнасилваше отново и отново, докато станах на 14 години. Други мъже също ме изнасилваха и правеха секс с мен – един съсед, учител и напълно непознат. С непознатия не беше толкова травмиращо. Когато бях на 14 години, аз избягах от дома си и отидох в град Ерусалим. Когато отидох там, аз дори започнах да получавам пари, когато хората използваха тялото ми. Наистина не ми пукаше, защото вече се чувствах презряна, употребена и мръсна. Мислех, че по този начин мога поне да събера малко пари за зестра на сестра ми.

Тогава дойде денят, в който всичко се промени. Дойде човек в нашия град и говори думи, които ме докоснаха дълбоко в сърцето. Неговото име бе Исус и той говореше за ново царство и ново управление, където към всички хора се отнасят еднакво и където можеш да бъдеш наречен дете на Бога. Опитвах да се приближа все по-близо и по-близо до Него, и един ден това се случи: Той ме погледна! Неговият поглед и думите, които Той ми каза, промениха всичко. Нещо много тъмно вътре в мен ме напусна и аз се почувствах като новородена. Бях чиста точно като малко дете. От този ден нататък, аз повече никога не отидох в къщата, където мъжете идваха да ме купуват. Останах с Него. Не ме интересуваеше, че повечето от хората тук, в този град, ме презираха и намираха за странно, че се навъртах близо до този религиозен водач. Аз бях просто мръсна измет

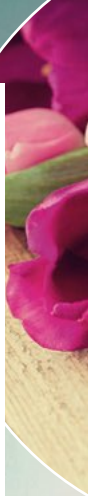
в очите им. Сега, когато лежах в леглото през нощта, аз отново мечтаех старите мечти от моето детство и чувствах надеждата, която се е върнала в сърцето ми.

След това се случи най-невероятното нещо. Моят Спасител беше арестуван, изтезаван и беше прикован на кръст! Изглеждаше сякаш всичко е изгубено! Моите надежди умряха, а страховете ми се върнаха. Мечтите ми изчезнаха в гроба.

Може би усещате в себе си, че историята не свършва до тук. Прави сте! Три дни след Неговото разпятие, аз отидох в градината, където Го бяха погребали. Все още бях напълно травмирана. Имаше хаос в душата ми: кръвта, раните, обезобразеното му лице и Неговата последна битка срещу смъртта. Цялото ми тяло беше вцепенено. Не можех да чувствам нищо. Отидох до гроба му, за да кажа последно сбогом, но вместо това, бях шокирана. Гробът беше отворен! Обруган ли беше? Нападнат? Не, един ангел

беше там и заяви, че Той вече не е там. Той е възкръснал! Аз побягнах към Неговите приятели, сякаш бях в транс и след това се върнах обратно в градината. Какво се беше случило? Беше ли това само халюцинация? Не можех да спра да плача. Плаках от дълбините на душа си.

Изведнъж чух глас и се обърнах. „Защо плачеш?“ Първо си помислих, че това сигурно е градинарят, и може би той е преместил тялото. Тогава той каза името ми: „Мария!“ Той стоеше точно там, пред мен – жив и изпълнен със светлина! Моят Спасител беше жив и дори беше победил смъртта. Щом изрече името ми, аз знаех, че Той ме познава напълно. Той знаеше всичко за мен и все пак ме обичаше безусловно. Нямаше никакво осъждане в думите му, само приемане, прошка, любов и дълбока утеха. Неговото присъствие изпълни най-дълбоките места в мен и ме обгърна с невероятно чувство на мир. Имах възможността да Му предам цялата си болка и страдание, които бях преживяла в живота си и можех да направя смела крачка да Му се доверя напълно.

Скъпи приятелю! Искам да ти кажа днес, че няма значение какво си направил или какво ти е било сторено. Може би мечтите ти все още са погребани и не виждаш никаква надежда. Чувстваш се безполезен и нищо вече не те интересува.

Има надежда! Той обеща, че всеки, който призове името на Исус, ще бъде спасен. Той може да ти даде нов живот, а аз знам, че каквото и да стане, вратата към Небето е отворена за мен и аз съм приета от Бога!

Това е моята история, а може би и част от твоята.

Това е Великден!

www.jewelsinthedarkness.com
jewelsinthedarkness@gmail.com